

Sukhin Yu. V., Pavlychko Yu. Ty., Topor V. P. Traumatology and orthopedics' discipline directions and formation in the course of Bologna process. *Journal of Education, Health and Sport*. 2017;7(1):511-517. eISSN 2391-8306. DOI <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.398873>
<http://ojs.ukw.edu.pl/index.php/johs/article/view/4334>

The journal has had 7 points in Ministry of Science and Higher Education parametric evaluation. Part B item 754 (09.12.2016).
754 Journal of Education, Health and Sport eISSN 2391-8306 7

© The Author (s) 2017;

This article is published with open access at Licensee Open Journal Systems of Kazimierz Wielki University in Bydgoszcz, Poland

Open Access. This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Noncommercial License which permits any noncommercial use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author(s) and source are credited. This is an open access article licensed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits unrestricted, non commercial use, distribution and reproduction in any medium, provided the work is properly cited.

This is an open access article licensed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits unrestricted, non commercial use, distribution and reproduction in any medium, provided the work is properly cited.

The authors declare that there is no conflict of interests regarding the publication of this paper.

Received: 02.01.2017. Revised 16.01.2017. Accepted: 24.01.2017.

UDK 616.7.-001.8

TRAUMATOLOGY AND ORTHOPEDICS' DISCIPLINE DIRECTIONS AND FORMATION IN THE COURSE OF BOLOGNA PROCESS

Yu. V. Sukhin, Yu. Ty. Pavlychko, V. P. Topor

Odessa National Medical University, Odessa

Summary

Modern teaching program which exists now in traumatology and orthopedics studying is undeveloped and requires many changes before it's put into action. Ukraine prematurely enters Bologna process, teaching has all elements of European education. Ukraine's accession to the Bologna system of education testifies more its desire to enter the European Commonwealth but not the necessity to improve the quality of education.

Key words: Bologna process, teaching program, specialist

НАПРЯМКИ ТА ФОРМУВАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ТРАВМАТОЛОГІЯ ТА ОРТОПЕДІЯ» В РАКУРСІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Ю. В. Сухін, Ю. Ю. Павличко, В. П. Топор

Одеський національний медичний університет, м. Одеса

Резюме

Навчальна програма, яка існує на даний момент по вивченню травматології та ортопедії в сучасному трактуванні, є невдосконаленою і такою, що вимагає багатьох змін, перш ніж буде приведена в дію. Україна вступила в Болонський процес навчання студентів передчасно, навчання має всі атрибути Європейського освіти. Приєднання України до Болонської системи освіти свідчить про її бажання увійти в Європейську співдружність, а не про потреби і необхідності підвищення якості навчання.

Ключові слова: Болонська система, навчальна програма, спеціаліст

НАПРАВЛЕНИЯ И ФОРМИРОВАНИЕ ДИСЦИПЛИНЫ «ТРАВМАТОЛОГИЯ И ОРТОПЕДИЯ» В РАКУРСЕ БОЛОНСКОГО ПРОЦЕССА

Ю. В. Сухин, Ю. Ю. Павлычко, В.П. Топор

Одесский национальный медицинский университет, г. Одесса

Резюме

Учебная программа, которая существует на данный момент по изучению травматологии и ортопедии в современной трактовке, является неусовершенствованной и такой, которая требует многих изменений, прежде чем будет приведена в действие. Украина вступила в Болонский процесс обучения студентов преждевременно, обучение имеет все атрибуты Европейского образования. Присоединение Украины к Болонской системе образования свидетельствует о ее желании войти в Европейское содружество, а не о потребности и необходимости повышения качества обучения.

Ключевые слова: Болонская система, учебная программа, специалист

Європейська інтеграція - як вибір нашої країни - був задекларований на державному рівні, хоча цей курс було схвалено на Верховній Раді і в цей період (19.05.2005 р.) переважна більшість як науковців так і студентів схвалили цей вибір [4].

Актуальність досліджень даної теми визначається перш за все фактом приєднання України до Болонського процесу і необхідністю в короткий термін змінити освітню систему таким чином, щоб максимально скористатися усіма перевагами єдиного освітнього простору, і у той же час не наразитися на загрози, які він у собі таїть [5].

Мета роботи. Болонський процес і приєднання до нього України активно обговорюється у вітчизняних наукових та публіцистичних виданнях, протягом всього періоду розроблено односторонню навчальну програму [4, 5]. Опубліковано низку монографій, статей. Більшість зазначених праць стосується або системи освіти України в цілому, або зупиняється безпосередньо на проблемах розвитку ланки вищої освіти, і за останні 2-3 роки виходять статті по реформуванню медичної освіти та підготовки кадрів в контексті Болонського процесу.

Процес об'єднання Європи супроводжується формуванням спільного і наукового простору та розробкою єдиних критеріїв і стандартів у цій сфері в масштабах усього континенту. Головна мета цього процесу - консолідація зусиль наукової та освітньої громадськості й урядів країн Європи для лікування конкурентоспроможності європейської системи науки і вищої освіти у світовому вимірі, а також для підвищення ролі цієї системи у суспільних перетвореннях.

Матеріали та методи

Болонський процес був започаткований 19 червня 1999 року в м. Болонья (Італія) і було підписано 29 міністрами освіти Європи, цим актом країни, які були учасниками, узгодили спільні вимоги, критерії та стандарти національних систем вищої освіти і домовлення про створення єдиного європейського освітнянського та наукового простору, що включає в себе визнання дипломів про освіту і спрощення працевлаштування і т.д.

Приєднання України на той період, коли декларувався вступ в Болонську систему, на думку фахівців, не мала альтернативи, думалося що входження України до Болонської декларації вирішить проблеми визнання українських документів за кордоном, підвищення ефективності і якості освіти, але що ми бачимо зараз - все не так, як пишеться в документах і особливо це відображається в медичних вузах України, а тим більше в післядипломній підготовці спеціалістів.

Особливістю вищої освіти напрямку „Медицина” - є ступенева підготовка шляхами, які призводять до набуття фахівцем двох різних кваліфікацій. Підготовка лікаря

здійснюється на етапах додипломної та післядипломної підготовки.

Навчання студентів в медичних вузах є однією з основних задач в підготовці кадрів лікарів не тільки в напрямку вузьких спеціальностей як травматологія та ортопедія, а також і інших спеціальностей. Щоб скласти уяву про якусь конкретну дисципліну, зокрема ортопедію та травматологію, необхідно її вивчити досконало, визначити її перспективи і критерії їх розвитку.

В підготовці лікаря-травматолога не являється окремою наукою в загальному розумінні цього слова, вона є часткою цілого ряду практичних відгалужень медицини [1]. На долю опорно-рухового апарату та травми припадає 82% всіх пошкоджень і вони потребують особливого контролю, підходу як до діагностики так і лікуванні і особливо для профілактики травми. За останній період досить часто провідні спеціалісти по травматології та ортопедії на нарадах та конференціях ставлять питання навчання спеціалістів і їх підготовці. Здавалося би, що вступ України в Болонську систему покращить вивчення дисципліни „травматологія та ортопедія“, так як спеціалістів з цієї дисципліни недостатньо, але на великий жаль це не так. Практично, вступаючи в Болонську систему, думали, що спеціальність і вивчення дисципліни „травматологія та ортопедія“ буде покращено, а виходить навпаки - по програмі, яка затверджена міністерством охорони здоров'я, відведено 10 годин лекційного матеріалу, і 36 годин на практичні заняття, а в залікову книгу пишуться інші години [1, 3].

Результати та їх обговорення

Аналіз програми занять з дисципліни виявив, що програму складено поверхнево, не розкрито багато важливих тем з травматології та практично ігноровано ортопедію. З цих годин ще відведено частину на позааудиторне навчання студентів. В програмі навчання немає обов'язкового ургентного чергування з викладачем (відвідування ургенції з викладачем знято), в іншому плані з ортопедії лише є 10 годин [2]. Досить часто ми любимо згадувати навчання в Європейських навчальних закладах, але чомусь за їхньою програмою студенти вчать ортопедію цілий семестр. Так, за семестр можна вивчити ортопедію, але за один семестр травматологію та ортопедію засвоїти неможливо.

Керівництво країни наголошує, що смертність в Україні від травм щороку зростає і займає одне з перших місць, і знаходиться на рівні з серцево-судинними та онкологічними хворобами, а смертність та інвалідність перевищують всі показники.

Деякий період років 5-7 тому назад, було розроблено програму з обов'язковим вивченням циклу ортопедії та травматології на 6 курсі. Дійсно, він був потрібен не

тільки студентам які хотіли стати ортопедами, а й тим студентам які вибрали спеціальність сімейного лікаря. В європейських країнах неприпустимо, щоб лікарі сімейники або майбутні лікарі загального профілю не проходили цикл з травматології та ортопедії.

В існуючу програму, яка затверджена міністерством, потрібно включити такі важливі питання патології, як кістковий туберкульоз, який в даний період досить часто виявляємо у хворих.

На наш погляд, необхідно було б включити їх в цикл на шостому курсі. Практично одну годину відведено вертебології, як травматичній, так і при захворюваннях - в усьому світі ці питання вивчаються при підготовці майбутнього лікаря. По закінченні вищого навчального закладу лікар повинен одержати спеціальність дитячого травматолога-ортопеда, потім іде на навчання в інтернатуру, і тут теж не зовсім зрозуміло, хто буде вчити його ортопедії - хірурги чи ортопеди.

В нашій країні вже було таке, що відмінили спеціальність «ортопед-травматолог», але це була велика помилка. Можна все пропускати повз вуха, а травматизм зростає, і з ним зростають смертність та інвалідність, а також захворюваність опорно-рухової системи, і щоб майбутні лікарі не знали цієї дисципліни - неприпустимо.

Бачимо, що кожен день на дорогах України стаються травми, де велика кількість травмованих потерпає в перші хвилини травми, а перша медична допомога по ефективності є дуже важливою.

За такі години, які передбачені програмою, підготовка студента не може бути адекватною - це є неприпустимо. Відмічаємо, що ці декларації, які обговорювалися при ступі в Болонську систему, в світі на даному етапі не виконуються. Відомо що тільки 10% вузів проводять навчання по тій програмі, а інші вищі заклади, маючи свої власні наробки, беруть до уваги все добре що в них є і корегують намічену програму.

Яка радість була для України (особливо для студентства і спеціалістів), що будуть визнаватися наші вітчизняні дипломи випускників, та нажаль це стало жартом - в Європі наші дипломи не признаються. Тоді ставиться питання, доцільності підписання Україною Болонської декларації [5].

Тому викладач, задаючи собі питання: „Чи потрібна в такому стані програма, яка зараз існує по дисципліни „травматологія та ортопедія" зі скороченими годинами?" - нажаль відповідає - не потрібна! Бо за ті години, які відведені, не можливо дати і поняття про дисципліну, вже не кажучи про знання і набуття практичних навичок.

Висновки

На нашу думку все, що напрацьовано по дисципліні „травматологія та ортопедія" має бути внесено в навчальну програму, щоб в подальшому професійно вести підготовку фахівця.

Можливо, Болонська система була задумана і непогано, але її впровадження і реформування, а особливо в Україні, призвели до того, що підготовка фахівців стала незадовільною. Знання - це є запорука для професіоналізму, а від високого рівня підготовки лікарів залежить здоров'я Українського народу.

Перелік літератури:

1. Програма для студентів вищих закладів III-IV рівня акредитації по „Травматології та ортопедії". – Київ, 2002. - 32с.
2. Бігчук Д.Д. Концепція викладення травматології та ортопедії на сучасному етапі / Д.Д. Бігчук, Л.Г. Істомин // Тези доп. XIX з'їзду травматологів України. – Київ, 2006. – С. 62.
3. Підготовка фахівців з травматології та ортопедії / О.А. Бур'янов, А.С. Лівицький, С.Т. Скляренко [та ін.] // Тези доп. XIX з'їзду травматологів України. – Київ, 2006. - С.63.
4. Кідаєв А. В. Болонський процес в Європі / А. В. Кідаєв, В.Г. Передерій. - Київ, 2004. - 191 с.
5. Корсак К.І. Міфи про Болонський процес / К.І. Корсак // Дзеркало тижня. – 2005. - № 39 (567).

References

1. The program for students of III-IV level of accreditation on "Traumatology and Orthopedics". - Kyiv, 2002. – 32 p. (In Ukrainian).
2. Bitchuk D.D. The concept of traumatology and orthopedics presenting at the present stage / D.D. Bitchuk, L.G. Istomin // Abstr. of the XIX-th of Ukr. Congress of Traumatology. – Kyiv, 2006. – P. 62 (In Ukrainian).
3. Traumatology and Orthopedics specialists preparation / O.A. Bur'yanov, A.S. Livitsky, S.T. Sklyarenko [et al.] // Abstr. of the XIX-th of Ukr. Congress of Traumatology. – Kyiv, 2006. – P. 63 (In Ukrainian).
4. Kidayev A.V. Bologna Process in Europe / A.V. Kidayev, V.G. Peredery. - Kyiv, 2004. – 191 p. (In Ukrainian).

5. Korsak K.I. Myths about Bologna process / K.I. Korsak // Mirror of the week. – 2005. - N 39 (567) (In Ukrainian).